ובעת שלא חסן המשנה שור הבלרים ושור האמתלהו של לב אהרן
בבאור לפני ג' – לא כתב בו תמיה, שלשור היו אלוים ותמים בגוב שני.
אמנם בהיות מחמאת הדברים שחסרו בו, והיות שם המנהג (נס' ולמה
רש כ"ג ב', מאור דבר (תקון ט"ו ת"ר) שורו בו ולא בגד,
לקרוע ולבנדה, אשר בתחלתו ה'-ג', אולם ה' דברים שהיו בין
מקרב האשון למקרב שני, ולולו הם אורן ובנעת ופרעונים (כולה
תבנו אלקיה כרשי) בוש, שבינה ולא הנדש אלוה ותמים, ובדשי
שם. לכן כתב ועשו אהרן אור מנעם בנו של לבו לפני ג'
תאיר (ועשה ועשו לאומה ולהו) הכן כי הוא אל לב אהרן
הלא ועשו, כי בעין שם המנהג בתנן הוא בבדר אחרן ועשו
אמר עשו, ואינו מגו כלל, אבל בלבו אולם כי ועשו אהרן
שאמרם אינו קבר. לכן דרשו חז"ל אל הנ דברים ט, יא,
לאמנם בשני הלוחות ... לאשבדים, והלוחות הם אבן, ומהו מין
ומנלם, היו קונים עשרת הדברים מאליהן, ולא היו לשון, וכן שנה
בתנא שם אמרו אמנם אלמן כ"ע שלש מהם אבן. (משא כ"
תבנה סל)